

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๙๙/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๗/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส ซี ซูเปอร์คอนสตรัคชั่น ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
		ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๒	
		เทศบาลนครอุดรธานี	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุดรธานี คดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๐๖/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๕๕/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับจ้างก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำ
ถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ของผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดี
ไม่จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ จ. ๕๗/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕
เมษายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทำงานก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ
ซอย ๒ เริ่มจากถนนประชาอุทิศถึงถนนอดุลยเดช ในวงเงินค่าจ้าง ๓,๑๒๙,๐๐๐ บาท โดยกำหนด
จ่ายเงินเป็น ๔ งวด ซึ่งกำหนดให้เริ่มทำงานภายในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ แล้วเสร็จสมบูรณ์
ภายในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ หากทำงานไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาและผู้ถูกฟ้องคดี
ยังไม่บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีต้องชำระค่าปรับวันละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงิน
ค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔
(งวดสุดท้าย) แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ตรวจรับงานจ้างและให้แก่ใช้งานจ้าง เมื่อผู้ฟ้องคดี

/แก้ไข...

แก้ไขงานจ้างแล้วได้ส่งมอบงานจ้างดังกล่าวอีกหลายครั้ง และครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้แจ้งปัญหาและหรือข้อขัดข้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบผู้ถูกฟ้องคดี มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับในวันเดียวกัน สรุปความว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างยังไม่เรียบร้อยตามสัญญา เช่น ผิวจราจร หลุมร่องมองเห็นก่อนกรวดที่ผสมคอนกรีตเป็นฝุ่นลอย ฝาปิดปากแตกกร้าวชำรุดบิ่น ระดับฝาสูงๆ ต่ำๆ ฝาปิดไม่สนิท รถวิ่งผ่านกระดกมีเสียงดัง เป็นสาเหตุของการแตกกร้าว ผลการทดสอบคอนกรีต ก่อสร้างผิวจราจรมีค่าต้านทานเฉลี่ยต่ำกว่าแบบแปลนตามสัญญาจ้าง นอกจากนี้ การก่อสร้างล่าช้าเกินเวลาที่กำหนดในสัญญา จำนวน ๗๒ วัน ประกอบกับได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานจ้างให้ถูกต้องตามแบบแปลนตามสัญญาและผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขแล้ว ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่แก้ไขให้ถูกต้องตามแบบแปลนจึงบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ความบกพร่องที่เป็นสาเหตุให้การทำงานไม่เป็นไปตามสัญญามีใช้ความผิดของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียว หากแต่เกิดจากความบกพร่องขาดความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี เช่น กรณีผิวจราจรที่หลุมร่องนั้นเกิดจากเมื่อได้เทคอนกรีตแล้วเพียงไม่กี่ชั่วโมงประชาชนในละแวกนั้นซึ่งเป็นย่านชุมชนที่มีผู้คนพลุกพล่านในการสัญจรไปมาได้เปิดแนวปิดกั้นและผู้ฟ้องคดีพยายามห้ามแล้ว ส่วนผลการทดสอบคอนกรีตที่มีค่าต้านทานเฉลี่ยต่ำกว่าแบบแปลนนั้นเกิดจากความบกพร่องโดยแท้ของผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ดูแลเอาใจใส่ร่วมกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งระเบียบกำหนดให้ผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีต้องเก็บตัวอย่างคอนกรีตไปทดสอบทันที ทั้งผู้ควบคุมงานแจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่าจะดำเนินการทดสอบผลคอนกรีตเอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ดำเนินการในส่วนนี้ และการเทคอนกรีตก็ไม่ได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันเดียวผู้ควบคุมงานก็ไม่ได้แจ้งว่าค่าต้านทานคอนกรีตไม่ได้ตามแบบแปลนกลับให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการจนแล้วเสร็จ ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานจ้าง ๒ ครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีแก้ไขไม่เป็นไปตามแบบแปลนในสัญญานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยแจ้งว่างานที่ผู้ฟ้องคดีแก้ไขไม่ถูกต้องอย่างไร ให้แก้ไขอย่างไร ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างล่าช้าเกินกำหนดเวลาแล้วเสร็จในสัญญาเป็นเวลา ๗๒ วัน นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ส่งงานจ้างครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ การใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจึงไม่สุจริต หากจะดำเนินการเช่นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ควรปล่อยเวลาการบอกเลิกสัญญาเกินกว่าที่กำหนดในข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ อุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้แจ้งผลการอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือจากผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถตรวจรับงานก่อสร้างในงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ เนื่องจากไม่เป็นไปตามสัญญา และคู่สัญญาได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมโดยผลการบอกเลิกสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดี

/สามารถ...

สามารถใช้ประโยชน์จากงานทั้งสองงวดดังกล่าวเพื่อปรับปรุงซ่อมแซมต่อไปได้ จึงขอใช้คืนด้วยการใช้เงินตามควรค่าแห่งการงานนั้น เป็นเงิน ๘๘๗,๕๐๒ บาท แต่เมื่อหักค่าปรับนับจากวันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕) ถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งการบอกเลิกสัญญา (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) รวม ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงิน ๘๑๘,๗๔๐ บาท คงเหลือเงินที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับจำนวน ๗๘,๗๖๒ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบรายการคำนวณค่างานที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งมาปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้คิดค่างานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนนจำนวน ๔๒ บ่อ รวมค่าวัสดุและค่าแรงงานเป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีต้องขอใช้เงินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามค่าแห่งการงาน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๕๙,๕๓๗.๗๐ บาท (๘๘๗,๕๐๒ + ๖๒,๐๓๕.๗๐) เมื่อหักค่าปรับจากวันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕) ถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีส่งงานจ้างครั้งสุดท้าย (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕) เป็นเวลา ๒๓ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๘๑,๐๖๗.๕๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายเงินค่าจ้างไม่รวมดอกเบี้ยเป็นเงิน ๗๗๘,๔๗๐.๒๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างที่หักค่าปรับแล้ว จำนวน ๗๗๘,๔๗๐.๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถึงวันยื่นฟ้องคดีนี้เป็นเวลา ๗ เดือน เป็นเงิน ๓๔,๐๕๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๑๒,๕๒๘ บาท

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนหลักประกันสัญญาเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร เลขที่ ค. ๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ วงเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท

ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีพิพาทในคดีนี้ในระหว่างการพิจารณาคดี ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการเรียกให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การและฟ้องแย้งว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้ส่งมอบงานครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น ชี้แจงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ หลายครั้งตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา ทั้งๆ ที่งานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา โดยมีงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำให้แล้วเสร็จตามสัญญา คือ (๑) งานผิวจราจรหลุ่ร่อนเป็นฝุ่น (๒) ฝาบ่อพักแตกหักทำให้ไม่เรียบร้อย และ (๓) บ่อพักบริเวณปากซอยประชาอุทิศ ซอย ๒ ตัดกับถนนอดุลยเดชยังไม่แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ผู้ควบคุมงานแจ้งผู้ฟ้องคดีให้แก่โรงงานดังกล่าวเรื่อยๆ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แก่โรงงานจ้างโดยวิธีการเปลี่ยนฝาบ่อพักที่ชำรุดและฉีดน้ำยาเคลือบผิวคอนกรีตป้องกันฝุ่นละออง ตามรายงาน

/การควบคุมงาน...

การควบคุมงานของผู้ควบคุมงาน ดังนี้ วันที่ ๑ - ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า (๑) นำแผ่นเหล็ก และไม้แบบปิดปากบ่อพักถนนประชาอุทิศ (๒) ทำการแยกคอนกรีตบ่อพักข้างร้านสะดวกซื้อ และ (๓) ทำการเข้าแบบบ่อพักเสริมเหล็กและเทคอนกรีต วันที่ ๘ - ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า (๑) นำฝาตะแกรงเหล็กมาปิดบ่อพัก ๒ ฝา (๒) ทำการล้างถนนซอยประชาอุทิศ ๒ วันที่ ๒๒ - ๒๘ ตุลาคม รายงานว่า (๑) ทำการฉีดน้ำยาป้องกันฝุ่นผิวจราจร (๒) ทำการเปลี่ยนฝาบ่อพักที่ชำรุด และนำฝาตะแกรงเหล็กมาปิดบ่อพักบริเวณหน้าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ๙ ฝา วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า ทำการหล่อฝาบ่อพักแทนฝาบ่อพักที่ชำรุด ๑๑ ฝา วันที่ ๓๐ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า ทำการรดน้ำฝาบ่อ และวันที่ ๑๐ - ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ รายงานว่า ทำการ เปลี่ยนฝาบ่อพักที่ชำรุด ๗ ฝา แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาถนนผิวจราจรที่หลุดร่อนเป็นฝุ่นได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ อต ๕๒๐๐๔/๙๑๑๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดี แก้ไขงานดังกล่าวอีกครั้งแต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานอีกครั้งในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงถือว่าเป็นการส่งมอบงานครั้งสุดท้าย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีพยายาม ส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา โดยงานยังไม่แล้วเสร็จ ตามสัญญาเพื่อไม่ให้ต้องถูกปรับเท่านั้น ข้ออ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ความบกพร่องของงานเกิดจากความบกพร่องของผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีด้วยนั้น ชี้แจงว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว หน้าที่ในการระมัดระวังและกำหนด สัดส่วนพื้นที่ในการก่อสร้างเป็นอำนาจของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างอิสระและมี ประสิทธิภาพตามความสามารถในฐานะผู้มีอาชีพหรือวิชาชีพในการก่อสร้าง ตามที่กำหนดใน แบบรูปรายการรายละเอียด แผ่นที่ ๖ ข้อ ๗ แบบท้ายสัญญาจ้าง เลขที่ ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ที่กำหนดว่า การเปิดการจราจรจะเปิดได้ต่อเมื่อกำลังอัดสูงสุดของแท่นคอนกรีต เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งงานคืบผิวจราจรตามแบบแปลนและใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและ แรงงานก่อสร้างกำหนดไว้ต้องไม่น้อยกว่า ๓๒๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ส่วนงานคืบผิว ทางเท้ากำหนดไว้ต้องไม่น้อยกว่า ๒๔๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยผู้ควบคุมงานของ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้แนวทางในการปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีแล้วว่าการก่อสร้างคืบผิวจราจร เพื่อให้ประชาชนได้สัญจรได้ในระหว่างก่อสร้าง อีกทั้งยังป้องกันการเปิดใช้พื้นที่ของประชาชน ควรดำเนินการเป็นช่วงๆ เริ่มตั้งแต่การขุดวางท่อระบายน้ำโดยให้ผู้ฟ้องคดีเริ่มขุดวางท่อระบายน้ำ จากบ่อพักของเครื่องสูบน้ำขอยอดุลยเดช ๕ เมื่อฝนตกสามารถระบายน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำของ ผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ปฏิบัติตามดำเนินการขุดจากถนนประชาอุทิศ เมื่อฝนตกจึงไม่มีทาง ระบายน้ำทำให้การก่อสร้างล่าช้า ส่วนในขั้นตอนของงานเทคอนกรีตคืบผิวจราจร ผู้ควบคุมงานได้ แนะนำให้ทำการแบ่งช่องจราจรเพื่อเทคอนกรีตที่ละข้างและจัดการจราจรเป็นแบบให้เดินรถ ทางเดียวเพื่อป้องกันผิวจราจรถูกรบกวน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ กลับเทคอนกรีต

/เติมพื้นที่...

เต็มพื้นที่ความกว้างของถนนเพื่อให้งานแล้วเสร็จทันกำหนดจึงไม่สามารถปิดกั้นทางจราจรได้ นอกจากนี้ ผู้ควบคุมงานยังได้แนะนำให้ผู้ฟ้องคดีรื้อน้ำผิวจราจรที่เทคอนกรีตเสร็จแต่ละช่วงสามชั่วโมงเวลาใน ๑ วัน คือ เช้า กลางวัน เย็น และนำกระสอบคลุมเพื่อให้ชะลอการระเหยของน้ำที่ใช้บ่มคอนกรีต แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเร่งเทคอนกรีตถนนจนแล้วเสร็จตลอดทั้งแนว โดยใช้เวลาเพียง ๑๖ วัน ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้มีวิชาชีพก่อสร้างย่อมทราบดีหากจำเป็นต้องแนะนำไม่ จึงถือเป็นความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงฝ่ายเดียว ข้ออ้างนี้ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การทดสอบคอนกรีตที่มีค่าความต้านทานเฉลี่ยต่ำกว่าแบบแปลนตามสัญญา เกิดจากความบกพร่องของผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าค่าต้านทานคอนกรีตไม่เป็นไปตามที่กำหนดในแบบแปลนกลับปล่อยให้ผู้ฟ้องคดีเทคอนกรีตจนแล้วเสร็จนั้น ชี้แจงว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเป็นการทดสอบคอนกรีตในขณะที่มีการเทคอนกรีต ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้เก็บตัวอย่างและส่งไปทดสอบยังวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีในทันที และผลการทดสอบปรากฏว่า คอนกรีตที่ใช้ในการก่อสร้างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดในสัญญาจ้าง สามารถใช้ใน งานก่อสร้างถนนได้ มีค่าความต้านทานเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาจ้าง ดังนั้น ปัญหาของผิวจราจรที่หลุดร่อนจึงไม่ได้เกิดจากการใช้คอนกรีตที่ไม่มีคุณภาพ หากแต่เกิดจากการบ่มคอนกรีตของผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาตรฐานตามระยะเวลาที่เหมาะสม และไม่ปฏิบัติตามหลักวิชาช่างเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถห้ามประชาชนใช้ถนนคอนกรีตได้ก่อนมีอายุการใช้งาน อันเนื่องมาจากไม่มีการวางแผนงานและไม่ปฏิบัติตามแนวทางของช่างผู้ควบคุมงาน ส่วนที่วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีระบุว่าค่าความต้านทานคอนกรีตเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาจ้างนั้น เป็นเพราะว่ามีการบ่มตามหลักวิชาช่างและได้ระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบเป็นเวลา ๒๘ วัน แต่งานเทคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการรวมระยะเวลาทั้งสิ้นเพียง ๑๖ วัน และมีการใช้งานก่อนการบ่มคอนกรีตได้ตามระยะเวลาที่เหมาะสม จึงทำให้ค่าความต้านทานคอนกรีตไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาจ้าง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีไม่สุจริตปล่อยให้ค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ นั้น ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี ที่ อต ๐๐๒๐/๒๐๑๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการทดสอบค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตเฉลี่ยเพียง ๒๑๗.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร น้อยกว่าค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๒๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาระยะเวลาในการแก้ไขงานให้ถูกต้องตามสัญญา จำนวนค่าปรับ และค่างานคอนกรีตใหม่แล้วเห็นว่าไม่เพียงพอกับค่าจ้างในส่วนที่เหลือ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือที่ อต ๕๒๐๐๓/๑๗๐ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างไปยังผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ จึงเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมแล้ว ส่วนในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้คำนวณงานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนนจำนวน ๔๒ บ่อ รวมค่าวัสดุและค่าแรงงานรวมเป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ซึ่งแจ้งว่า งานดังกล่าวไม่สามารถใช้กับงานก่อสร้างที่จ้างผู้รับจ้างรายใหม่เพื่อทำการซ่อมแซมปรับปรุงผิวจราจรได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากสภาพของผิวจราจรมีสภาพสูงขึ้นทำให้งานฝาคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีติดตั้งไว้เดิมต่ำกว่าผิวจราจรที่ก่อสร้างใหม่ หากคงใช้ต่อไปจะทำให้สภาพถนนมีลักษณะเป็นหลุมบริเวณฝาคอนกรีตไม่เหมาะสมในการใช้สัญจรอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ จึงต้องทำการเปลี่ยนวัสดุก่อสร้างเป็นตะแกรงเหล็กที่มีความมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับงานผิวจราจรที่ปูทับด้วยแอสฟัลท์มากกว่า ประกอบกับงานดังกล่าวยังมีรอยแตกร้าวเนื่องมาจากการบ่มคอนกรีตไม่ได้มาตรฐานตามระยะเวลาที่เหมาะสมเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้ประโยชน์จากงานดังกล่าวจึงไม่ต้องคิดค่าแห่งการงานนั้นให้แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ. ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ โดยต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ และการจ่ายเงินค่าจ้างเป็น ๔ งวด สำหรับงวดที่ ๓ เป็นจำนวนเงิน ๖๒๙,๘๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างงานคั้นผิวจราจรคอนกรีต งานคั้นผิวทางเท้า งานคอนกรีตบ่อพัก แล้วเสร็จตามแบบแปลน ส่วนงวดที่ ๔ เป็นจำนวนเงิน ๙๔๔,๗๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างงานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนน งานฝาคอนกรีตติดตั้งในทางเท้า งานเชื่อมต่อระบายน้ำจากซอยแยกและอาคารบ้านเรือนประชาชน ทำความสะอาดสถานที่ก่อสร้างให้เรียบร้อยและงานอื่นที่เหลือจนแล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๔ โดยที่งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ และวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ อีกครั้ง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีตรวจงานทั้งสองงวดแล้วปรากฏว่า งานยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ครบถ้วนตามสัญญาจ้าง และตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานจ้างเรื่อยมาแต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถแก้ไขงานให้ถูกต้องตามสัญญาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขงานให้ถูกต้องตามสัญญา ดังนี้ (๑) งานผิวจราจรหลุ่ร่อนเป็นฝุ่น (๒) ฝาบ่อพักแตกหักทำไว้ไม่เรียบร้อย และ (๓) บ่อพักบริเวณปากซอยประชาอุทิศ ซอย ๒ ติดกับถนนอดุลยเดช ยังไม่แล้วเสร็จ หลังจากนั้น ผู้ควบคุมงานได้รายงานประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า จากการตรวจสอบบริเวณก่อสร้างปรากฏว่า ผิวจราจรเกิดการร่อน ไม่เรียบร้อย คล้ายคอนกรีตไม่ได้คุณภาพ จึงเห็นควรขอความอนุเคราะห์สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี เพื่อทำการทดสอบหาค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตแบบไม่ทำลาย ต่อมา สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการทดสอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่าได้ทำการทดสอบ ๔ จุด ดังนี้ จุดที่หนึ่ง ๒๑๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จุดที่สอง ๒๒๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

/จุดที่สาม...

จุดที่สาม ๒๒๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และจุดที่สี่ ๒๐๔ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร คณะกรรมการตรวจการจ้างประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ สรุปว่า ผลการทดสอบหาค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตแบบไม่ทำลายพบว่ามีค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตเฉลี่ยเพียง ๒๑๗.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร น้อยกว่าค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๒๐ KSC (กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร) เมื่องานผิวจราจร มีมูลค่างานทั้งสิ้น ๑,๑๙๖,๖๒๐ บาท หรือร้อยละ ๓๘ ของงานจ้างทั้งหมดตามสัญญา หากให้ผู้ฟ้องคดีทำการแก้ไขงานให้ถูกต้องตามสัญญาจะต้องทำการทุบหรือถอนผิวจราจรที่ไม่ได้มาตรฐานทิ้งแล้วเทคอนกรีตใหม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีใช้เวลาก่อสร้างงานผิวจราจรประมาณ ๒๘ วัน หากผู้ฟ้องคดีทำการแก้ไขงานจะต้องใช้เวลาในการทุบหรือถอนงานผิวจราจรคอนกรีตเดิม ๑๐ วัน ทำการบดอัดปรับระดับอีกประมาณ ๕ วัน รวมระยะเวลาทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๔๐ วัน จึงจะทำให้งานแล้วเสร็จสมบูรณ์ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๓๑๔,๙๐๐ บาท เมื่อรวมกับค่าปรับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสัญญาจนถึงวันประชุม (วันที่ ๒ ตุลาคม ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕) เป็นเงิน ๕๖๖,๘๒๐ บาท จะทำให้มีค่าปรับรวมทั้งสิ้น ๘๘๑,๗๒๐ บาท เมื่อรวมกับงานค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตใหม่ซึ่งต้องใช้งบประมาณ ๑,๑๙๖,๖๒๐ บาท และค่าทุบหรือ ๒๖๒,๐๐๐ บาท จะมีค่าปรับและค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น ๒,๓๔๐,๓๔๐ บาท ทำให้ค่างานที่เหลือจำนวน ๑,๕๗๔,๐๐๐ บาท ไม่เพียงพอกับค่าปรับและค่างานที่ต้องก่อสร้างใหม่ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีเคยมีหนังสือให้แก้ไขงานมาแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามสัญญา พฤติการณ์จึงน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ บอกลีกสัญญา โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ อุทธรณ์การบอกลีกสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้พิจารณาอุทธรณ์ เนื่องจากการบอกลีกสัญญาเป็นการปฏิบัติตามสัญญาไม่ใช่เป็นการออกคำสั่งทางปกครองและไม่มีกฎหมายกำหนดให้สิทธิอุทธรณ์หรือกำหนดให้ต้องพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีบอกลีกสัญญาแล้วคู่สัญญาย่อมกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงคำนวณค่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างแล้วเสร็จและผู้ถูกฟ้องคดีนำไปใช้ประโยชน์ได้บางส่วน เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมและแก้ไขความเดือดร้อนให้ประชาชนได้ ดังนี้ (๑) งานต่อปากบ่อพัก จำนวน ๖๑ บ่อ เป็นเงิน ๑๗๓,๔๓๔,๙๓๓ บาท (๒) งานผิวจราจรคอนกรีตคิดเทียบเท่าชั้นพื้นทาง จำนวน ๒,๔๔๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๕๐๐,๔๗๒.๗๙ บาท (๓) งานคืนผิวทางเท้า เป็นเงิน ๕๖,๙๑๖.๐๐ บาท (๔) งานผาตะแกรงเหล็ก เป็นเงิน ๖๐,๐๖๐.๐๐ บาท (๕) งานผาคอนกรีตติดตั้งในทางเท้า เป็นเงิน ๖,๙๑๘.๓๐ บาท (๖) ค่าดำเนินการหรือ Factor F เป็นเงิน ๙๙,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินค่าแห่งการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลังจากหักค่าปรับ

/ตั้งแต่...

ตั้งแต่วันครบกำหนดตามสัญญา (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕) จนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งการบอกเลิกสัญญา (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) รวมทั้งสิ้น ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๑๘,๗๔๐ บาท คงเหลือเงินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับ จำนวน ๗๘,๗๖๒ บาท พร้อมกับขอสงวนสิทธิในการเรียกค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เพื่อทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จและมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่งประมาณราคาวัสดุและแรงงานก่อสร้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้ประโยชน์จากงานทั้งสองงวดดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ ให้ทำการก่อสร้างด้วยการปูแอสฟัลท์ทับผิวจราจรเดิมที่ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างไว้ไม่เรียบร้อยไม่น้อยกว่า ๒,๑๔๕ ตารางเมตร ทำการลอกท่อระบายน้ำเดิมซ่อมแซมไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณถนนอดุลยเดช และเปลี่ยนฝาปิดเป็นฝาตะแกรงเหล็ก วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๓๓,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้เชิญผู้แทนจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี แขวงทางอุดรธานี และวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี เพื่อเข้าร่วมตรวจสอบสภาพหน้างานก่อนทำการซ่อมแซมปรับปรุงด้วย ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผิวจราจรมีการหลุดร่อนของวัสดุซีเมนต์ซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสาน ทำให้หินที่เป็นส่วนผสมของคอนกรีตหลุดร่อนสาเหตุมาจากการใช้คอนกรีตที่ไม่ได้คุณภาพตามแบบกำหนด แต่ไม่พบการแตกร้าวของผิวจราจรสามารถใช้เป็นพื้นทางได้ การปูทับด้วยแอสฟัลท์ความหนา ๕ เซนติเมตร บนผิวจราจรเดิมเป็นวิธีการซ่อมแซมผิวจราจรที่มีความเหมาะสม โดยได้มีการก่อสร้างซ่อมแซมตามสัญญาจ้างข้างต้นเสร็จแล้วและจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้รับจ้างครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวตามสัญญา ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำต่อให้แล้วเสร็จรวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท เมื่อนำเงินค่าจ้างคงเหลือจากงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๕๗๔,๕๐๐ บาท หักจากค่าแห่งการงาน จำนวน ๘๙๗,๕๐๒ บาท จึงเหลือเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้าง เป็นเงิน ๖๗๖,๙๙๘ บาท (๑,๕๗๔,๕๐๐ - ๘๙๗,๕๐๒) และค่าใช้จ่ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการจัดจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ เป็นเงิน ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท จึงมีส่วนต่างของค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จทั้งสิ้น ๗๙๒,๑๙๐.๑๘ บาท (๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ - ๖๗๖,๙๙๘) เมื่อนำค่าแห่งการงานหลังหักค่าปรับจำนวน ๗๘,๗๖๒ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับ และหลักประกันตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕๕,๗๓๗.๑๘ บาท (๗๙๒,๑๙๐.๑๘ - (๗๘,๗๖๒ + ๑๕๗,๔๕๐)) ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงรับหลักประกันสัญญาจ้าง จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร ผู้ค้าประกันสัญญา นำเงินมาชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี และมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี

/ชำระค่าใช้จ่าย...

ชำระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จเป็นเงิน ๕๕๕,๙๗๘.๑๘ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีและธนาคารเพิกเฉย เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นเหตุทำให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดี จึงฟ้องแย้งเรียกค่าเสียหายทั้งหมดจากผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๗๑๓,๔๒๘.๑๘ บาท รวมกับดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันบอกเลิกสัญญาจ้าง (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) ถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเงิน ๓๗,๔๙๕.๔๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๕๑,๙๒๓.๕๙ บาท

ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง และให้ผู้ฟ้องคดีรวมทั้งผู้ค้ำประกันสัญญาร่วมกันรับผิดชอบคดีใช้ค่าเสียหาย จำนวน ๗๕๑,๙๒๓.๕๙ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงิน ๗๑๓,๔๒๘.๑๘ บาท นับแต่วันฟ้องจนชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การแก้ฟ้องแย้งและคัดค้านคำให้การมีสาระสำคัญเหมือนกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธรายงานควบคุมการก่อสร้างของผู้ควบคุมงาน เนื่องจากเป็นเอกสารที่ผู้ควบคุมงานจัดทำเพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีการรับรองรายงานจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และน่าจะจัดทำหลังจากมีกรณีพิพาทแล้ว สำหรับการส่งมอบงานจ้างนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือส่งมอบงานครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนดในสัญญาเพียง ๖๒ วัน (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕) นอกจากนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำงานที่จ้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามิวอนนคอนกรีตเกิดการหลุดร่อนเป็นฝุ่นละออง คล้ายกับคอนกรีตไม่ได้คุณภาพ แล้วนำวิธีการทดสอบหาค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตแบบไม่ทำลายมาใช้ทดสอบปรากฏว่าค่ากำลังต้านทานคอนกรีตไม่เป็นไปตามกำหนดในสัญญาจ้าง จึงอาศัยเหตุดังกล่าวบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการกล่าวอ้างที่ไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยเหตุผล ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อคิดคำนวณการทำงานที่ต้องดำเนินการทุกรายการแล้วทำให้ค่าจ้างที่เหลือจำนวน ๑,๕๗๔,๐๐๐ บาท ไม่เพียงพอกับค่าปรับและค่างานที่ต้องก่อสร้างใหม่นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีเพียงฝ่ายเดียวโดยมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณค่าปรับจากการทำงานล่าช้ากว่ากำหนดตามสัญญาเป็นเวลาถึง ๑๑๒ วัน เป็นเงิน ๘๘๑,๗๒๐ บาท หรือร้อยละ ๓๑.๓๖ ของวงเงินค่าจ้าง เป็นการคิดคำนวณของผู้ถูกฟ้องคดีฝ่ายเดียวและไม่ชอบด้วยข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงหักค่าปรับได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญา เป็นเงิน ๓๑๔,๙๐๐ บาท สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แย้งหรือคัดค้านจำนวนเงินต่อรายการของการคิดคำนวณ สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันตรวจสอบแล้วเห็นว่ามิวจราจรหลุดร่อนของวัสดุซีเมนต์ แต่ไม่พบการแตกร้าวของมิวจราจรสามารถใช้เป็นพื้นทางได้โดยการปูทับ

/ด้วยแอสฟัลท์...

ด้วยแอสฟัลท์ ความหนา ๕ เซนติเมตร เป็นวิธีการที่เหมาะสมนั้น เป็นการกล่าวอ้างที่เป็นเท็จ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันตรวจสอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม และวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ส่วนกรณีที่อ้างว่า การที่ผิวถนนคอนกรีตหลุดร่อนเกิดจากการบ่มคอนกรีตไม่ได้เวลาที่เหมาะสมนั้น ชี้แจงว่า การดำเนินการตามสัญญาดังกล่าวมีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลา หากต้องรอผลการทดสอบคอนกรีตถึง ๒๘ วัน อาจมีปัญหาเกี่ยวกับค่าปรับ อีกทั้งประชาชน พลุกพล่าน ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งเรียกค่าเสียหายจากการที่ต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ ทำงานต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ นั้น ชี้แจงว่า ข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๓ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ มีความมุ่งหมายว่าหากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานตามสัญญาจ้างไม่แล้วเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีสามารถทำงานนั้นเองหรือจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อไปจนเสร็จได้เท่านั้น แต่การจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ตามสัญญาดังกล่าวเป็นงานปูแอสฟัลท์ ซึ่งมีลักษณะงานและราคางานต่อหน่วยต่างกัน จึงเป็นโครงการใหม่ ไม่เกี่ยวกับลักษณะงานของสัญญาเดิม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนนี้

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ให้การแก้ฟ้องแย้งและคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ โดยสาขาสกลนคร ได้ทำหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เป็นหลักประกันในการทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ อต ๕๒๐๐๒/๗๒๓๑ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างไม่เสร็จตามสัญญา จึงให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ส่งมอบเงินตามหนังสือค้ำประกัน จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี จากนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งว่า ไม่ได้เป็นผู้ผิดสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาไม่จ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และให้ส่งมอบเงินตามหนังสือค้ำประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ต่อศาล ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้ ๑. ยกคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดี และยกคำร้องที่ขอให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เข้ามาในคดีนี้ ๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบคืนหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถคืนหนังสือค้ำประกันดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนายกเลิกการค้ำประกันภาระหนี้ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีต่อผู้ถูกฟ้องคดีด้วย และ ๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งเรียกธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีตามคำร้องขอของผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้เป็นคู่กรณีฝ่ายผู้ฟ้องคดี และกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ฟ้องคดีที่ ๒

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นการผิดสัญญาหรือไม่ หากเป็นการผิดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด คดีนี้ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า ใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ สัญญาพิพาท รายการคืบหน้างานก่อสร้างลำดับที่ ๓ กำหนดว่า คอนกรีตผสมเสร็จ Strength ๓๒๐ KSC หรือกิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรแต่ผลการทดสอบค่ากำลังต้านทานของคอนกรีต แบบไม่ทำลายโดยการใช้ SCHMIDT HAMMER ของผิวจราจรคอนกรีต โดยสำนักงานโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดอุดรธานีเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๔ จุด ได้ค่าเทียบเท่ากำลัง รับแรงอัดประลัย ดังนี้ จุดที่หนึ่ง ๒๑๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จุดที่สอง ๒๒๐ กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร จุดที่สาม ๒๒๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และจุดที่สี่ ๒๐๔ กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร ค่าเฉลี่ย ๒๑๗.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แม้ตามผลการทดสอบ ความต้านทานแรงอัดของแท่งคอนกรีตของวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีของโครงการตามสัญญาพิพาท จำนวน ๒๑ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ จะมีกำลังอัด ๓๒๒ ถึง ๓๒๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยเป็นการทดสอบหลังจากที่ทำการเทคอนกรีต แล้วเป็นเวลา ๒๘ วัน ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงาน ก่อสร้างแนบท้ายสัญญาพิพาทก็ตาม แต่ตามรายงานของผู้ควบคุมงานระบุว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการเทคอนกรีตงานคืบหน้างานก่อสร้างถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ จาก Sta ๐+๓๗๕ ถึง Sta ๐+๐๐๐ ระหว่างวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ รวมระยะเวลา ๑๔ วัน และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านค่าให้การว่าดำเนินการตามสัญญาพิพาทมีข้อจำกัด เกี่ยวกับระยะเวลาหากต้องรอผลการทดสอบคอนกรีตถึง ๒๘ วัน อาจมีปัญหาเกี่ยวกับค่าปรับ อีกทั้งมีประชาชนพลุกพล่าน อันเป็นการยอมรับข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เปิดการจราจร ในถนนดังกล่าวก่อนครบกำหนด ๒๘ วัน หลังจากทำการเทคอนกรีต นอกจากนั้น เมื่อพิเคราะห์ ตามภาพถ่ายงานฝาท่อบ่อกักแล้วปรากฏว่าฝาท่อบ่อกักแตกร้าวชำรุดและปิดไม่สนิท จึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาพิพาท การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ แล้วเห็นว่า ค่ากำลังความต้านทาน ของคอนกรีตงานเทคอนกรีตผิวจราจรไม่เป็นไปตามแบบแปลนแนบท้ายสัญญาพิพาท ประกอบกับ งานฝาท่อบ่อกักแตกร้าวปิดไม่สนิท จึงไม่ตรวจรับงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ แล้วมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วย ข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานในงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔

/ไม่แล้วเสร็จ...

ไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่จ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่เป็นการผิดสัญญาพิพาทแต่อย่างใด

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นสัญญาที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ตามรายการและแบบรูปที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ในขณะที่เดียวกันผู้ถูกฟ้องคดีก็มีหน้าที่ ในการจ่ายค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อได้ทำงานที่จ้างแล้วเสร็จตามสัญญาดังกล่าว อันมีลักษณะเป็น สัญญาต่างตอบแทน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาพิพาทแล้ว ผลการเลิกสัญญาดังกล่าว ย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๓๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กล่าวคือ เมื่อสัญญาจ้าง เลิกกันแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามวรรคหนึ่ง สำหรับการทำงานที่ได้กระทำให้แก่กันตามสัญญาจ้างซึ่งโดยสภาพไม่สามารถคืนให้แก่กันได้ การกลับคืนสู่ฐานะเดิมสามารถทำได้ด้วยการใช้เงินตามควรค่าแห่งการงานนั้นตามวรรคสอง ซึ่งค่าแห่งการงานนี้ศาลมีอำนาจกำหนดให้ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามการงานที่คู่สัญญาได้ทำไปจริง แม้ว่างานจะไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างก็ตาม แต่การงานนั้นต้องเป็นประโยชน์แก่คู่สัญญา อีกฝ่ายหนึ่งด้วย ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงว่าการบอกเลิกสัญญาเกิดขึ้นเพราะความผิดของคู่สัญญาฝ่ายใด เนื่องจากมิใช่ค่าเสียหายที่ฝ่ายผิดสัญญาไม่อาจเรียกร้องจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งแต่อย่างใด เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ อด ๕๒๐๐๔/๒๐๐๓ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่เป็นไปตามสัญญาผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ได้ตรวจรับงานดังกล่าวและมีหนังสือบอกเลิกสัญญาดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน จึงใช้เงินตามควรค่าแห่งการงานนั้นๆ เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท เมื่อหักค่าปรับนับจากวันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕) ถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือ บอกเลิกสัญญา (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) จำนวน ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘๑๘,๗๔๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิได้รับเงิน จำนวน ๗๘,๗๖๒ บาท พร้อมกับขอสงวนสิทธิ ในการเรียกค่าเสียหายในการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เพื่อทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่งรายการประมาณการค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างของงานในงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังนี้ (๑) งานต่อปากบ่อพัก (๒) งานผิวจราจรคอนกรีตติดเทียบเท้า ชั้นพื้นทาง (๓) งานค้ำคานผิวทางเท้า (๔) งานผาตะแกรงเหล็ก และ (๕) งานผาคอนกรีตติดตั้ง ในทางเท้า รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้โต้แย้งหรือคัดค้านค่าแห่งการงาน ดังกล่าวแต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้คิดค่าแห่งการงานของงานผาคอนกรีตติดตั้ง ในถนน จำนวน ๔๒ บ่อ เป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำเสร็จตามสัญญาพิพาท จึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องใช้ค่าแห่งการงานดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เห็นว่า งานในส่วนดังกล่าวแม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะทำการก่อสร้างเสร็จแล้วก็ตาม แต่เมื่อพิเคราะห์

/ตามภาพถ่าย...

ตามภาพถ่ายงานฝาที่บ่อพักแล้ว ปรากฏว่าฝาที่บ่อพักแตกร้าวชำรุดและปิดไม่สนิท ประกอบกับ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แก้ไขปัญหามิฉะนั้นคืบหน้างานคืบหน้าช้าลงจนประชาชนอุทธรณ์ ขอย ๒ โดยการปูแอสฟัลท์ ทับผิวจราจรซึ่งมีสภาพหลุดร่อนเป็นฝุ่นทำให้ฝาที่บ่อพักที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งไว้เดิมต่ำกว่า ผิวจราจรที่ก่อสร้างใหม่ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจใช้ประโยชน์จากฝาที่บ่อพักดังกล่าว การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้คิดค่าแห่งการงานของงานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนน จำนวน ๔๒ บ่อ เป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบแล้ว

ประเด็นที่สอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับและค่าเสียหายกรณีต้องจ้าง ผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานไม่แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามข้อ ๕ ของสัญญาพิพาทและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ขยายระยะเวลา ในการทำงานตามสัญญาพิพาทให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งบอกเลิกสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดี ๑ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระค่าปรับให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาทำงานแล้วเสร็จ คือ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาพิพาท คือ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๙๘ วัน ค่าปรับ วันละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๗๗๑,๕๐๕ บาท แต่อย่างไรก็ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ มีเจตนารมณ์ ที่จะปรับผู้ผิดสัญญากับทางราชการไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้างตามสัญญา อีกทั้งมิให้หน่วยงาน ทางปกครองแสวงหาประโยชน์จากข้อได้เปรียบของสัญญาอันจะทำให้เอกชนซึ่งเป็นคู่สัญญาได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเกินสมควร โดยให้สิทธิส่วนราชการในการพิจารณาบอกเลิกสัญญา หากเห็นว่าจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง อีกทั้งค่าปรับตามสัญญา เป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหากมีการผิดสัญญาจึงเป็นเบี้ยปรับ ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓ บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวน พอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิจารณาถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ ทุกทางอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน... เมื่อพิจารณาทางได้เสีย ของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเห็นว่าแม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะทำงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ ตามที่กำหนดในสัญญาพิพาทก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับประโยชน์บางส่วนจากงานทั้งสองงวดดังกล่าว อีกทั้งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าค่าปรับจะเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาพิพาท แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓๑ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับปล่อยให้ค่าปรับเพิ่มเป็นร้อยละ ๒๖ ของวงเงินค่าจ้าง แล้วจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งบอกเลิกสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าปรับตามสัญญาพิพาท

/ตั้งแต่...

ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๑๘,๗๔๐ บาท เป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วนและศาลมีอำนาจลดลงเป็นจำนวนพอสมควรได้ ตามมาตรา ๓๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีจึงมีเหตุอันควรลดค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระแก่ผู้ถูกฟ้องคดีเหลือร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาพิพาท เมื่อศาลลดค่าปรับแล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่อ้างว่า การบอกเลิกสัญญาไม่สุจริตผู้ถูกฟ้องคดีต้องการค่าปรับ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับเป็นเงิน ๓๑๔,๙๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

สำหรับค่าเสียหายกรณีผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จนั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาพิพาทแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ว่าจ้างบริษัทไทยวัฒน์วิศวกรรมทาง จำกัด ซ่อมแซมปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ โดยทำการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ทับหน้าผิวจราจรคอนกรีตเดิมไม่น้อยกว่า ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เปลี่ยนฝาบ่อพักเป็นฝาตะแกรงเหล็ก ฯลฯ วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๙๓,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากกรณีที่ต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำงานต่อให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท ดังนี้ (๑) งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อน จำนวน ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เป็นเงิน ๗๖๗,๕๒๕ บาท (๒) งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก จำนวน ๔๔ บ่อ เป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท และ (๓) งานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท รวมค่าแรงและค่าวัสดุเป็นเงิน ๑,๐๘๐,๒๐๖ บาท ค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ เป็นเงิน ๓๘๘,๘๘๒.๑๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท แม้งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อนเป็นงานที่มีลักษณะแตกต่างจากงานคืนผิวจราจรคอนกรีตตามสัญญาพิพาทก็ตาม แต่เมื่องานคืนผิวจราจรคอนกรีตไม่มีปัญหา ด้านโครงสร้าง การแก้ไขปัญหาของผิวจราจรที่หลุดร่อนเป็นฝุ่นด้วยวิธีการดังกล่าวใช้เวลาในการก่อสร้างและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าวิธีการทุบหรือผิวจราจรเดิมทิ้งแล้วเทคอนกรีตใหม่ทั้งหมด สอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี และวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี ที่เห็นว่า ผิวจราจรมีการหลุดร่อนของวัสดุซีเมนต์ซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสานทำให้หินที่เป็นส่วนผสมคอนกรีตหลุดร่อนแต่ไม่พบรอยร้าวของผิวจราจรที่เกิดเนื่องจากการหลุดตัวของชั้นพื้นทางการปูด้วยแอสฟัลท์บนผิวจราจรเป็นวิธีการซ่อมแซมผิวจราจรหลุดร่อนที่มีความเหมาะสม เนื่องจากสามารถลดระยะเวลาในการก่อสร้าง อีกทั้งวัสดุคอนกรีตมีความหนาแน่นเพียงพอในการใช้เป็นวัสดุพื้นทาง จึงถือได้ว่างานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อน

/เป็นงาน...

เป็นงานที่มีลักษณะงาน ปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างตามสัญญาพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถกระทำได้ สำหรับงานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพักแม้มิใช้งานที่มีลักษณะเดียวกันกับงานฝาท่อบ่อพักคอนกรีตตามสัญญาพิพาทก็ตาม แต่งานดังกล่าวเป็นงานที่มีความจำเป็นเนื่องจากเมื่อปูแอสฟัลท์ทับผิวจราจรเดิมแล้วทำให้ผิวจราจรสูงขึ้น ประกอบกับฝาบ่อพักคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างชำรุดแตกร้าว จึงถือได้ว่างานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพักเป็นงานที่มีลักษณะงานตามสัญญาพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถกระทำได้เช่นกัน ฉะนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานตามสัญญาพิพาทเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท แต่เมื่อมีเงินค่าจ้างของงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ที่เหลือจากหักค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๖๗๖,๙๙๘ บาท (๑,๕๗๔,๕๐๐ - ๘๙๗,๕๐๒) ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานต่อตามสัญญาพิพาทให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๗๙๒,๑๙๐.๑๘ บาท (๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ - ๖๗๖,๙๙๘) ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง เป็นเงิน ๓๑๔,๙๐๐ บาท และค่าเสียหายในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานต่อให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๗๙๒,๑๙๐.๑๘ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๐๗,๐๙๐.๑๘ บาท แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับค่าแห่งการงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ เป็นเงิน ๘๙๗,๕๐๒ บาท เมื่อหักกลบลบหนี้แล้วผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับและค่าเสียหาย เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๙,๕๘๘.๑๘ บาท (๑,๑๐๗,๐๙๐.๑๘ - ๘๙๗,๕๐๒) สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีฟ้องแย้งเรียกดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของค่าเสียหายจำนวน ๗๑๓,๔๒๘.๑๘ บาท ตั้งแต่วันบอกเลิกสัญญาพิพาท (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) จนถึงวันฟ้องแย้ง (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเงิน ๓๗,๔๙๕.๔๑ บาท นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่า ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเตือนเลย... และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดถึงต่อปี... คดีนี้แม้ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ บอกเลิกสัญญาพิพาทและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ก็ตาม แต่หนังสือฉบับดังกล่าวมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าใช้จ่ายหรือค่าปรับแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา เป็นเงิน ๕๕๕,๙๗๘.๑๘ บาท ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งหนังสือดังกล่าวเมื่อใด กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือเรียกให้ชำระค่าใช้จ่ายเมื่อครบเจ็ดวัน นับแต่วันส่ง คือ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระค่าใช้จ่ายดังกล่าวภายในวันที่ ๒

/กันยายน...

กันยายน ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นการกำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทินแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามกำหนดเวลาข้างต้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเดือน ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐๙,๕๘๘.๑๘ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันยื่นฟ้องคดีนี้ จำนวน ๓๐ วัน เป็นเงิน ๑,๒๙๑.๙๘ บาท ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าปรับและค่าเสียหาย เป็นเงิน ๒๐๙,๕๘๘.๑๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัด เป็นเงิน ๑,๒๙๑.๙๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๐,๘๘๐.๑๖ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี

ในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า ในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองนั้นพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๕ วรรคห้า บัญญัติให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินกระบวนการพิจารณาทั้งปวงด้วยตนเองหรือจะมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่นก็ได้ กฎหมายมิได้บังคับให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ต้องมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลอื่นดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด นอกจากนั้น มาตรา ๗๒ วรรคหก บัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดหรือบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น หาได้มีบทบัญญัติให้อำนาจศาลมีคำสั่งให้คู่กรณีอีกฝ่ายชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่คู่กรณีอีกฝ่ายแต่อย่างใด ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย เป็นเงิน ๒๑๐,๘๘๘.๑๖ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ไม่เกินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับคืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้คิดค่างานให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) งานฝากคอนกรีตติดตั้งในถนน จำนวน ๔๒ บ่อ (๒) งานเชื่อมท่อระบายน้ำจากซอยแยกและจากอาคารบ้านเรือนประชาชน ซึ่งงาน ๒ รายการ ดังกล่าวเป็นงานที่มีรายละเอียดการจ้างในสัญญาจ้างเลขที่ จ. ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ดังนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณค่างานให้ถูกต้องควรเป็นเงิน ๙๕๙,๕๓๗.๗๐ บาท (๘๙๗,๕๐๒ + ๖๒,๐๓๕.๗๐) หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ยกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ จ. ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ กับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แล้วผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ไทยวัฒน์วิศวกรรมทาง จำกัด

/ตามสัญญา...

ตามสัญญาเลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซ่อมแซมปรับปรุงระบบระบายน้ำ ถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ (ถนนตามสัญญาพิพาท) โดยทำการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ทับหน้า ผิวจราจรคอนกรีตเดิม ซึ่งมีลักษณะงานจ้าง ดังนี้ (๑) งานปูแอสฟัลท์ จำนวน ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เป็นเงิน ๗๖๗,๕๒๕ บาท (๒) งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก จำนวน ๔๔ บ่อ เป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท (๓) งานไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท (๔) ค่าดำเนินการ หรือ Factor F เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ เป็นเงิน ๓๘๘,๘๘๒.๑๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๔๖๘,๑๘๘.๑๘ บาท

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ เพื่อซ่อมแซมปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ โดยทำการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ทับหน้าผิวจราจรคอนกรีตเดิม ไม่น้อยกว่า ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็ก ฯลฯ วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๙๓,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายจากกรณีที่ต้องว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิม และต้องทำงานให้แล้วเสร็จเป็นเงิน ๑,๔๖๘,๑๘๘.๑๘ บาท ดังนี้ (๑) งานปูแอสฟัลท์ จำนวน ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เป็นเงิน ๗๖๗,๕๒๕ บาท (๒) งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก จำนวน ๔๔ บ่อ เป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท (๓) งานไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท (๔) ค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ เป็นเงิน ๓๘๘,๘๘๒.๑๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๔๖๘,๑๘๘.๑๘ บาท นั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าเป็นงานก่อสร้างระบบระบายน้ำคอนกรีต ซึ่งมีค่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ (งวดสุดท้าย) ที่ยังไม่ได้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังนี้ (๑) งานก่อสร้างคั้นผิวจราจรคอนกรีต (๒) งานคั้นผิวจราจรทางเท้า (๓) งานคอนกรีตบ่อพัก (๔) งานตะแกรงเหล็ก (๕) งานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนน (๖) งานฝาคอนกรีตติดตั้งในทางเท้า (๗) งานเชื่อมต่อระบายน้ำจากซอยแยกและอาคารบ้านเรือน (๘) ค่าดำเนินการหรือ Factor F คิดเป็นเงิน ๘๙,๗๐๐ บาท

โดยที่สัญญาจ้างพิพาทข้อที่ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีดังกล่าวผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วน ตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้นผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงาน ต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา ซึ่งผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใดๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้ ดังนั้น เจตนารมณ์ข้อ ๑๖ ในสัญญาจ้างตามข้อพิพาทดังกล่าวมีความมุ่งหมาย หรือแปลความหมายข้อสัญญาว่า ภายหลังจากการบอกเลิกสัญญาจ้างแล้วผู้ว่าจ้างจะสามารถเรียก ค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อผู้ว่าจ้างทำงานนั้นต่อเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้เข้าทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จเท่านั้น กล่าวคือ งานที่ก็ต้องไปเป็นลักษณะเดิมมิใช่งานจ้าง

/ที่กำหนด...

ที่กำหนดขึ้นใหม่ แต่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ว่าจ้าง บริษัท ไทยวัฒนวิศูการทาง จำกัด ตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซ่อมแซมปรับปรุงระบบระบายน้ำ ถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ตามสัญญาพืพาทโดยการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์แทนการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเดิมถือได้ว่าเป็นการจ้างงานที่มีลักษณะงานจ้างใหม่มิใช่งานลักษณะเดิม อีกทั้ง งานจ้างใหม่นั้นมีค่างานจ้างต่อหน่วยเพิ่มขึ้นและกำหนดงานใหม่เพิ่มเติมจากงานจ้างเดิมอีกด้วย โดยสามารถพิจารณาได้จากค่าดำเนินงานจ้างเดิมมีค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๑๒๔๙ ค่างานที่ผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณให้ภายหลังจากการบอกเลิกสัญญาเป็นจำนวนเงิน ๙๙,๗๐๐ บาท แต่ค่าดำเนินการหรือ Factor F งานจ้างใหม่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าจ้างตามสัญญาจ้างใหม่เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ คิดเป็นเงิน ๓๘๘,๙๘๒ บาท ซึ่งค่าดำเนินการมีค่าแตกต่างกันมากและงานจ้าง ตามสัญญาจ้างใหม่มีการเพิ่มเติมงานจ้างขึ้นอีก เช่น งานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท ตลอดจนการกำหนดเปลี่ยนฝาบ่อพักเดิมจากฝาคอนกรีตเป็น ฝาตะแกรงเหล็กนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้เคยแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีโดยผ่านทางช่างผู้ควบคุมงานจ้างว่า ควรเปลี่ยนแบบงานฝาลักษณะนี้แล้วตั้งแต่ตอนปฏิบัติงานอยู่เพราะได้เกิดปัญหาระหว่างการ ทำงานแล้ว คือฝาคอนกรีตมีจำนวน ๒ ฝา ต่อบ่อพัก และมีน้ำหนักมากการรับแรงกดจาก รถที่วิ่งสัญจรไปมาได้ไม่เท่ากัน ทำให้เกิดมีการแตกหักและมีเสียงดัง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกว่า ไม่มีงบประมาณเพิ่ม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ทำการซ่อมแซมถึงสองครั้ง จำนวน ๒๕ ฝา จนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ตามงานจ้างใหม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงแบบจากงานฝาคอนกรีต ๒ ฝา ต่อ ๑ บ่อพัก จำนวน ๔๒ บ่อ เป็นฝาตะแกรงเหล็กจำนวน ๔๒ ฝา ซึ่งลักษณะการใช้ความทนทานก็แตกต่างกัน และราคาต่อฝาก็สูงกว่าราคาฝาคอนกรีตด้วย เมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้วจะเห็นว่างานจ้าง ตามสัญญาจ้างใหม่เป็นงานจ้างที่กำหนดรายละเอียดงานขึ้นใหม่ ซึ่งมีค่างานต่อหน่วยสูงกว่า งานจ้างเดิม จึงไม่อาจถือได้ว่างานจ้างใหม่อยู่ในขอบข่ายของสัญญาจ้างเดิมที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และขอให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษายกฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นลูกค้ำของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สาขาสกลนคร โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ออกหนังสือค้ำประกันให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อใช้เป็น หลักประกันในการทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือค้ำประกันเลขที่ ค.๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สาขาสกลนคร ได้ออกหนังสือค้ำประกันดังกล่าวให้กับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สาขาสกลนคร ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้าง ไม่เสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ส่งมอบเงินตามหนังสือค้ำประกันจำนวน

/๑๕๗,๔๕๐ บาท...

๑๕๗,๔๕๐ บาท แก่ผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้งจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้ผิดสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาไม่จ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ งดจ่ายตามหนังสือคำประกันดังกล่าว แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนศาลพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินตามหนังสือคำประกันของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้ศาลได้มีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนศาลพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีระงับการเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินตามหนังสือคำประกันข้างต้นไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ควรที่จะเรียกผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีนี้ด้วยการร้องสอด ด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีข้อต่อสู้ว่าไม่ใช่ผู้ผิดสัญญาจากข้อสัญญาตามภาระผูกพันตามหนังสือคำประกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจะเรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบภาระหนังสือคำประกันไม่ได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ต้องชำระเงินตามหนังสือคำประกันต่อผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษายกคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดี และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบคืนหนังสือคำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถส่งมอบหนังสือคำประกันให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณายกเลิกการคำประกันภาระหนี้ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีต่อผู้ถูกฟ้องคดีด้วย และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความอย่างสูงแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะทำการก่อสร้างโดยว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานต่อให้แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบและวิเคราะห์แล้วว่า หากแก้ไขงานโดยก่อสร้างเป็นผิวจราจรคอนกรีตดั้งเดิมจะมีผลเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดี กล่าวคือ จะต้องทำการทุบหรือผิวจราจรเดิมที่ไม่ได้คุณภาพออกทั้งหมด เนื่องจากไม่สามารถใช้งานต่อไปได้ หากยังคงไว้โดยไม่ทำการทุบหรือถอนและก่อสร้างผิวจราจรคอนกรีตทับอีกจะทำให้ระดับพื้นถนนสูงกว่าบาทวิถีมาก

/เพราะผิวจราจร...

เพราะผิวจราจรคอนกรีตสองชั้นมีความหนาanyakย่อมนกิดขวางการระบายน้ำของช่องรับน้ำตามขอบบาทวิถี เมื่อผิวจราจรคอนกรีตเดิมไม่สามารถใช้งานต่อไปได้ก็ไม่สามารถคิดเป็นค่างานให้กับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ อีกทั้งยังต้องคิดค่าทุบรื้อถอน ค่าก่อสร้างผิวจราจรคอนกรีตใหม่ซึ่งต้องใช้เวลาก่อสร้างนานกว่า การก่อสร้างเป็นผิวจราจร Asphaltic Concrete ซึ่งจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น ส่วนการแก้ไขผิวจราจรเป็นงาน Asphaltic Concrete จะประหยัดงบประมาณและใช้เวลาในการก่อสร้างน้อยกว่าก่อสร้างผิวจราจรคอนกรีต นอกจากนี้ยังสามารถใช้ผิวจราจรคอนกรีตเดิมแทนงานพื้นทางหินคลุกและคิดเป็นค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ด้วยในการวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมและประโยชน์ได้เสียของผู้สัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้เชิญผู้แทนจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี แขวงทางหลวงอุดรธานี เพื่อเข้าร่วมตรวจสอบสภาพหน้างานจริงก่อนทำการซ่อมแซมปรับปรุงด้วย โดยหน่วยงานทั้งสามให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าผิวจราจรมีการหลุดร่อนของวัสดุซีเมนต์ ซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสาน ทำให้หินที่เป็นส่วนผสมของคอนกรีตหลุดร่อน สาเหตุมาจากการใช้คอนกรีตที่ไม่ได้คุณภาพตามแบบกำหนด แต่ไม่พบการแตกร้าวของผิวจราจรสามารถใช้เป็นพื้นทางได้ การปูทับด้วย Asphaltic Concrete ความหนา ๕ เซนติเมตร บนผิวจราจร จึงเป็นวิธีการซ่อมแซมผิวจราจรที่มีความเหมาะสม และอยู่ในขอบเขตของงานจ้างเดิม

เหตุที่ต้องเปลี่ยนแปลงฝาบ่อพักเปลี่ยนเป็นฝาดตะแกรงเหล็ก เพื่อให้สอดคล้องกับงานผิวจราจร Asphaltic Concrete ที่มีความหนาเพียง ๐.๐๕ เมตร หากทำการก่อสร้างฝาบ่อพักคอนกรีตตามเดิมจะไม่มี ความแข็งแรงเพียงพอ เนื่องจากจะต้องใช้ฝาบ่อพักเพียง ๐.๐๕ เมตร จึงต้องใช้ฝาบ่อพักเป็นฝาดตะแกรงเหล็กที่มีความแข็งแรงมากกว่า นอกจากนี้หากใช้งานฝาดตะแกรงเหล็กคอนกรีตที่มีความหนาเท่าเดิมย่อมไม่สามารถใช้กับงานก่อสร้างที่จ้างผู้รับจ้างรายใหม่เพื่อทำการซ่อมแซมปรับปรุงผิวจราจรได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากสภาพของผิวจราจรที่สูงขึ้นทำให้งานฝาดคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งไว้เดิมต่ำกว่าผิวจราจรที่ก่อสร้างใหม่ไม่เข้ากับงานผิวจราจร Asphaltic Concrete หากยังคงใช้ต่อไปย่อมทำให้สภาพถนนมีลักษณะเป็นหลุมบริเวณฝาบ่อพักคอนกรีตไม่เหมาะสมแก่การใช้สัญจร อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ จึงต้องทำการเปลี่ยนวัสดุก่อสร้างเป็นฝาดตะแกรงเหล็กที่มีความมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับงานผิวจราจรที่ปูทับด้วย Asphaltic Concrete ที่มีความหนาเพียง ๐.๐๕ เมตร ประกอบกับงานดังกล่าวยังมีรอยแตกร้าวอันเนื่องมาจากการบ่มคอนกรีตไม่ได้มาตรฐานตามระยะเวลาที่เหมาะสมเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อเป็นงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ใช้ประโยชน์จึงไม่ต้องคิดค่าแห่งการงานนั้นให้จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวัสดุก่อสร้างตามความจำเป็นและเหมาะสมกับงาน อันถือว่าอยู่ในขอบเขตของงานจ้างเดิม

/การที่...

การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง จนผู้ถูกฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชำระคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๑๐,๘๘๐.๑๖ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ไม่เกิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญาดังกล่าว

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำฟ้องแย้ง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ โดยวางท่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๘๐ เมตร พร้อมบ่อพักและรางวี รวมระยะทาง ๘๗๑ เมตร ตามแบบแปลนของผู้ถูกฟ้องคดี เลขที่ ชส ๐๐๖/๒๕๕๕ ซึ่งแบบแปลนดังกล่าว แผ่นที่ ๖ ข้อ ๗ ของหมายเหตุ กำหนดว่า การเปิดการจราจรจะเปิดได้ต่อเมื่อกำลังอัดสูงสุดของแท่นคอนกรีตทดลองเป็นไปตามที่กำหนดตามข้อ ๕ โดยข้อ ๕ กำหนดกำลังอัดสูงสุดของแท่นคอนกรีตทดลองขนาด ๑๕ x ๑๕ x ๑๕ เซนติเมตร ที่ ๒๘ วัน ต้องไม่น้อยกว่า ๒๔๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และตามใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง รายการคืบหน้าจราจรคอนกรีต ลำดับที่ ๓ กำหนดว่า คอนกรีตผสมเสร็จ Strength ๓๒๐ KSC (Kilogram Per Square Centimeter) หรือกิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ในการทำสัญญาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหนังสือค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สาขาสกลนคร เลขที่ ค.๐๐๐๔๗๖๖๑๘๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา วงเงินค่าจ้างตามสัญญา จำนวน ๓,๑๔๙,๐๐๐ บาท และกำหนดจ่ายเงินเป็น ๔ งวด สำหรับงวดที่ ๓ เป็นจำนวนเงิน ๖๒๙,๘๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างงานคืบหน้าจราจรคอนกรีต งานคืบหน้าทางเท้า งานคอนกรีตบ่อพักแล้วเสร็จ และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงาน งวดที่ ๔ เป็นจำนวนเงิน ๙๔๔,๗๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างงานฝาดะแกรงเหล็ก งานฝาดคอนกรีตติดตั้งในถนนงานฝาดคอนกรีตติดตั้งในทางเท้า งานเชื่อมท่อระบายน้ำจากซอยแยกและอาคารบ้านเรือนประชาชน ทำความสะอาด

/สถานที่...

สถานที่ก่อสร้างให้เรียบร้อยและงานอื่นที่เหลือนจนแล้วเสร็จและเมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงาน โดยมีระยะเวลาก่อสร้างเริ่มตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มทำงานเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ ปรากฏตามใบรายงาน ควบคุมการก่อสร้าง รายงานครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒๓ เมษายนถึง ๒๙ เมษายน ๒๕๕๕ นอกจากนั้น ผู้ควบคุมงานได้ระบุในรายงานควบคุมการก่อสร้างว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการเทคอนกรีต งานค้ำผิวจราจรถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ตั้งแต่ Sta ๐+๓๗๕ ถึง Sta ๐+๐๐๐ เมื่อวันที่ ๙ - ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๐ - ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ สำหรับรายงานผลการทดสอบวัสดุก่อสร้างโครงการตามสัญญาจ้างดังกล่าว ของวิทยาลัยเทคนิคอุตรธานีในส่วนของการทดสอบความต้านทานแรงอัดของแท่งคอนกรีต จำนวน ๒๑ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ มีกำลังอัด ๓๒๒ ถึง ๓๒๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยเป็นการทดสอบหลังจากที่ทำการเทคอนกรีต แล้วเป็นเวลา ๒๘ วัน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๔ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แกะไขงานที่ก่อสร้างไม่ถูกต้องตามสัญญา ดังนี้ (๑) งานผิวจราจรหลูตร้อน เป็นฝุ่น และ (๒) ฝาบ่อพักแตกหักทำไว้ไม่เรียบร้อย ต่อมา ประธานกรรมการตรวจการจ้าง มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดอุตรธานีว่า โครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ผิวจราจรเกิดการร่อน เป็นฝุ่น คล้ายคอนกรีต ไม่ได้คุณภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ให้ทดสอบหาค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตแบบไม่ทำลาย ของผิวจราจรดังกล่าว ผู้อำนวยการสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุตรธานี มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งว่าได้ทำการทดสอบค่ากำลังต้านทานของคอนกรีต แบบไม่ทำลาย โดยการใช้ SCHMIDT HAMMER ของผิวจราจรตามโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวน ๔ จุด ได้ค่าเทียบเท่ากำลังรับแรงอัดประลัย ดังนี้ จุดที่หนึ่ง ๒๑๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จุดที่สอง ๒๒๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จุดที่สาม ๒๒๘ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และจุดที่สี่ ๒๐๔ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการตรวจการจ้างประชุมร่วมกับรองปลัดเทศบาล ผู้ควบคุมงาน ผู้อำนวยการสำนักช่าง หัวหน้าฝ่ายนิติการ แล้วเห็นว่า ค่ากำลังความต้านทาน ของคอนกรีตงานเทคอนกรีตผิวจราจรไม่เป็นไปตามแบบแปลนแนบท้ายสัญญาจ้าง ประกอบกับ งานฝาท่อบ่อพักแตกกร้าว ปิดไม่สนิท จึงไม่สามารถตรวจรับงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ เห็นควรแจ้ง

/ผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามแบบแปลน นอกจากนั้น ค่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ จำนวน ๑,๕๗๔,๕๐๐ บาท ไม่เพียงพอกับค่าปรับและค่างานที่ต้องก่อสร้างใหม่ จึงเห็นควรเสนอผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อบอกเลิกสัญญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เช่น ผิวจราจรหลุดร่อน เป็นฝุ่นลอยและฝาบ่อพักแตกร้าว ระดับฝาสู่งๆ ต่ำๆ ฝาบปิดไม่สนิทรถวิ่งผ่านกระดกมีเสียงดัง นอกจากนั้นกำลังความต้านทานของคอนกรีตผิวจราจรจากผลการทดสอบเฉลี่ยได้เพียง ๒๑๗.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในแบบแปลนแนบท้ายสัญญาซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๒๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ประกอบกับการก่อสร้างล่าช้ากว่าสัญญา จำนวน ๗๒ วัน เป็นค่าปรับจำนวน ๕๖๖,๘๒๐ บาท หรือร้อยละ ๑๘ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญา อีกทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทำการแก้ไขงานให้ถูกต้องตามสัญญา จึงบอกเลิกสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่เป็นไปตามสัญญาจึงไม่ได้ตรวจรับงานดังกล่าวและมีหนังสือบอกเลิกสัญญาข้างต้นแล้ว แต่งานดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วนจึงใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท เมื่อหักค่าปรับนับจากวันสิ้นสุดสัญญา (วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕) ถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญา (วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖) จำนวน ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘๑๘,๗๔๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิได้รับเงินจำนวน ๗๘,๗๖๒ บาท พร้อมกับขอสงวนสิทธิในการเรียกค่าเสียหายในการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เพื่อทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่งรายการประมาณการค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างของงานในงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดังนี้ (๑) งานต่อปากบ่อพัก จำนวน ๖๑ บ่อ เป็นเงิน ๑๗๓,๔๓๔,๙๓๓ บาท (๒) งานผิวจราจรคอนกรีตคิดเทียบเท่าชั้นพื้นทาง จำนวน ๒,๔๔๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๕๐๐,๔๗๒.๗๙ บาท (๓) งานคั้นผิวทางเท้า จำนวน ๑๘๐ ตารางเมตร เป็นเงิน ๕๖,๙๑๖ บาท (๔) งานฝาดตะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๐ บ่อ เป็นเงิน ๖๐,๐๖๐ บาท และ (๕) งานฝาคอนกรีตติดตั้งในทางเท้า จำนวน ๙ บ่อ เป็นเงิน ๖,๙๑๘.๓๐ บาท รวมค่าวัสดุและค่าแรงงานเป็นเงิน ๗๙๗,๘๐๒.๐๒ บาท ค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๑๒๔๙ เป็นเงิน ๙๙,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้โต้แย้งหรือคัดค้านค่าแห่งการงานดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือขอความอนุเคราะห์จากโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี ผู้อำนวยการแขวงทางอุดรธานี ท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี และผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี ร่วมตรวจสอบสภาพหน้างานโครงการปรับปรุง

/ระบบระบายน้ำ...

ระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ ในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดี จะทำการซ่อมแซมปรับปรุง จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ว่าจ้างบริษัท ไทยวัฒนวิศวกการทางจำกัด ซ่อมแซมปรับปรุงระบบ ระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ โดยทำการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ทับหน้าผิวจราจรคอนกรีตเดิม ไม่น้อยกว่า ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เปลี่ยนฝาบ่อพักเป็นฝาตะแกรงเหล็ก ฯลฯ วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๙๓,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับงานจ้างดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ต่อมา สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ที่ อด ๐๐๒๒/๐๖๘๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการตรวจสอบผิวจราจรโครงการดังกล่าวว่า ผิวจราจรมีการหลุดร่อน ของวัสดุซีเมนต์ซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสานทำให้หินที่เป็นส่วนผสมคอนกรีตหลุดร่อน แต่ไม่พบรอยร้าว ของผิวจราจรที่เกิดจากการหลุดตัวของชั้นพื้นทาง การปูด้วยแอสฟัลท์หนา ๕ เซนติเมตร บนผิวจราจร เป็นวิธีการซ่อมแซมผิวจราจรหลุดร่อนที่มีความเหมาะสม และวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการตรวจสอบผิวจราจรโครงการดังกล่าวว่า การปูผิวจราจร ด้วยแอสฟัลท์ทับหน้าผิวจราจรเดิมถือเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมเนื่องจากสามารถลดระยะเวลา ในการก่อสร้าง อีกทั้งวัสดุคอนกรีตมีความหนาแน่นเพียงพอในการใช้เป็นวัสดุพื้นทาง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา เมื่อค่าแห่งการงานของงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้คำนวณให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๘๙๗,๕๐๒ บาท ค่าปรับตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงิน ๘๑๘,๗๔๐ บาท คงเหลือค่าแห่งการงานหลังหักค่าปรับ เป็นเงิน ๗๘,๗๖๒ บาท (๘๙๗,๕๐๒ - ๘๑๘,๗๔๐) เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างผู้รับจ้างรายใหม่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำต่อ ให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท โดยมีเงินค่าจ้างในงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ หลังจาก หักค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีคงเหลือเป็นเงิน ๖๗๖,๙๙๘ บาท (๑,๕๗๔,๕๐๐ - ๘๙๗,๕๐๒) จึงมีส่วนต่างของค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบ เป็นเงิน ๗๙๒,๑๙๐.๑๘ บาท (๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ - ๖๗๖,๙๙๘) หักกับค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิได้รับเป็นเงิน ๗๘,๗๖๒ บาท และหลักประกันสัญญาจ้างเป็นเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จเป็นเงิน ๕๕๕,๙๗๘.๑๘ บาท (๗๙๒,๑๙๐.๑๘ - (๗๘,๗๖๒ + ๑๕๗,๔๕๐)) จึงให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวนดังกล่าว ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ส่งมอบเงินหลักประกันสัญญาจ้าง จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/ว่าจ้าง...

ว่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำต่อให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีคิดจากค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างดังนี้ (๑) งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหุลูตรอน จำนวน ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เป็นเงิน ๗๖๗,๕๒๕ บาท (๒) งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก จำนวน ๔๔ บ่อ เป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท และ (๓) งานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท รวมค่าแรงและค่าวัสดุ ๑,๐๘๐,๒๐๖ บาท ค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ เป็นเงิน ๓๘๘,๙๘๒.๑๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง รวม ๒ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าการงานและดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนหนังสือค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เลขที่ ค. ๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าการงานและดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่การงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญา มีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น และวรรคสี่ บัญญัติว่า การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ กำหนดว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และจะต้องมีการปรับตามสัญญา หรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ยินยอมเสียค่าปรับให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น... และสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา

/และผู้ว่าจ้าง...

และผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ เริ่มจากถนนประชาอุทิศถึงถนนอดุลยเดช ตามสัญญาเลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ในวงเงินค่าจ้าง ๓,๑๒๙,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๒๐๖,๐๐๙.๓๕ บาท ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่าย ทั้งปวงด้วยแล้วโดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์และกำหนดการจ่ายเงินเป็น ๔ งวด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหนังสือค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ สาขาสกลนคร จำนวน ๑๕๗,๕๕๐ บาท มาเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญา โดยกำหนดระยะเวลาก่อสร้างเริ่มตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๕ สิ้นสุดวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้เริ่มดำเนินการตามสัญญาเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ หลังจากนั้นจึงได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานและจ่ายค่าจ้าง ตามงวดงานดังกล่าวแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๔ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ส่งมอบงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แก้งานที่ยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ได้แก่งานผิวจราจร หลุดร่อนเป็นฝุ่น และฝาขอบหักแตกหักและทำไว้ไม่เรียบร้อย ต่อมาประธานกรรมการตรวจการจ้าง มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี ทดสอบค่ากำลังต้านทานของคอนกรีตแบบไม่ทำลายผิวจราจร ผลการทดสอบกำลังความต้านทาน ของคอนกรีตผิวจราจรมีผลเฉลี่ย ๒๑๗.๕ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งมีค่าต่ำกว่าแบบแปลน กำหนด โดยเป็นการทดสอบหลังจากที่ทำการเทคอนกรีตแล้วเป็นเวลา ๒๘ วัน แต่ตามรายงาน ของผู้ควบคุมงานระบุว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการเทคอนกรีตงานคืนผิวจราจรคอนกรีตถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ จาก Sta ๐+๓๗๕ ถึง Sta ๐+๐๐๐ ระหว่างวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ รวมระยะเวลา ๑๔ วัน และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านค่าให้การว่าดำเนินการ ตามสัญญาพิพาทมีข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลา หากต้องรอผลการทดสอบคอนกรีตถึง ๒๘ วัน อาจมีปัญหาเกี่ยวกับค่าปรับ อีกทั้งมีประชาชนพลุกพล่าน อันเป็นการยอมรับข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เปิดการจราจรในถนนดังกล่าวก่อนครบกำหนด ๒๘ วัน หลังจากทำการเทคอนกรีต ที่กำหนดไว้ในใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้างแนบท้ายสัญญาพิพาท นอกจากนั้น เมื่อพิเคราะห์ตามภาพถ่ายงานฝาขอบหักแล้วปรากฏว่าฝาขอบหักแตกกร้าวชำรุดและปิดไม่สนิท จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำการก่อสร้างงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ในสัญญาพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ อต ๕๒๐๐๔/๒๐๐๓ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖

/แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่างานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ไม่เป็นไปตามสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ตรวจรับงานดังกล่าวและมีหนังสือบอกเลิกสัญญาแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน จึงใช้เงินตามค่าแห่งการนั้นๆ ซึ่งสำนักการช่างของผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดคำนวณค่างานที่เทศบาลสามารถใช้ประโยชน์จากงวดงานที่ ๓ และงวดงานที่ ๔ เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๙๗,๕๐๒ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้โต้แย้งหรือคัดค้านค่าแห่งการงานดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่าค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ประโยชน์ได้เป็นเงิน ๘๙๗,๕๐๒ บาท

สำหรับค่าปรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถส่งมอบงานตามสัญญาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีเรียกค่าปรับตามสัญญาพิพาทตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐๔ วันๆ ละ ๗,๘๗๒.๕๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๑๘,๗๔๐ บาท แต่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าจำนวนเบี้ยปรับสูงเกินส่วน จึงใช้ดุลพินิจลดลงเหลือร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญาพิพาท เป็นเงิน ๓๑๘,๙๐๐ บาท ซึ่งคู่กรณีมิได้อุทธรณ์ จึงเป็นอันถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่พิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าปรับเป็นเงิน ๓๑๘,๙๐๐ บาท เมื่อนำค่าปรับไปหักออกจากค่าการงาน คงเหลือค่าการงาน จำนวน ๕๘๒,๖๐๒ บาท (๘๙๗,๕๐๒ - ๓๑๘,๙๐๐)

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้คิดค่าแห่งการงานของงานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนน จำนวน ๔๒ บ่อ เป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำเสร็จตามสัญญา นั้นเห็นว่า งานในส่วนดังกล่าวแม้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะทำการก่อสร้างเสร็จแล้วก็ตามแต่เมื่อพิจารณาตามภาพถ่ายงานฝาท่อบ่อพักแล้ว ปรากฏว่าฝาท่อบ่อพักแตกร้าวชำรุดและปิดไม่สนิท ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้แก้ไขปัญหามิวจรจรงานคืบมิวจรจรถนนประชาอุทิศ ซอย ๒ โดยการปูแอสฟัลท์ทับมิวจรจรซึ่งมีสภาพหลุดร่อนเป็นฝุ่นทำให้ฝาท่อบ่อพักที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ติดตั้งไว้เดิมต่ำกว่ามิวจรจรที่ก่อสร้างใหม่และเปลี่ยนเป็นฝาทะแกรงเหล็ก ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจใช้ประโยชน์จากฝาท่อบ่อพักดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้คิดค่าแห่งการงานของงานฝาคอนกรีตติดตั้งในถนนจำนวน ๔๒ บ่อ เป็นเงิน ๖๒,๐๓๕.๗๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานตามสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้แล้วเสร็จ นั้น เห็นว่า สัญญาฉบับดังกล่าวข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จก็ได้... วรรคสอง กำหนดว่าในกรณีดังกล่าวผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้นผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา...

/ซึ่งผู้ว่าจ้าง...

ซึ่งผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใดๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้
 ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเลขที่ จ.๗๓/๒๕๕๕ (ข) แล้ว
 ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ จ.๕๓/๒๕๕๖ (ข) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ว่าจ้าง
 บริษัท ไทยวัฒน์วิศวกรรมทาง จำกัด ซ่อมแซมปรับปรุงระบบระบายน้ำถนนประชาอุทิศ ซอย ๒
 โดยทำการก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ทับหน้าผิวจราจรคอนกรีตเดิม ไม่น้อยกว่า ๒,๑๔๕ ตารางเมตร
 เปลี่ยนฝาบ่อพักเป็นฝาตะแกรงเหล็ก ฯลฯ วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๙๓,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดี
 ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากกรณีที่ต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เฉพาะในส่วนที่
 เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำงานต่อให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๑,๔๖๙,๑๘๘.๑๘ บาท ดังนี้
 (๑) งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อน จำนวน ๒,๑๔๕ ตารางเมตร เป็นเงิน
 ๗๖๗,๕๒๕ บาท (๒) งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก จำนวน ๔๔ บ่อ เป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท
 และ (๓) งานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท รวมค่าแรงและค่าวัสดุ
 เป็นเงิน ๑,๐๘๐,๒๐๖ บาท ค่าดำเนินการหรือ Factor F เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ เป็นเงิน ๓๘๘,๙๘๒.๑๘ บาท
 แม้งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อนเป็นงานที่มีลักษณะแตกต่างจาก
 งานคืนผิวจราจรคอนกรีตตามสัญญาพิพาทก็ตาม แต่เมื่องานคืนผิวจราจรคอนกรีตไม่มีปัญหา
 ด้านโครงสร้าง การแก้ไขปัญหาของผิวจราจรที่หลุดร่อนเป็นฝุ่นด้วยวิธีการดังกล่าวใช้เวลา
 ในการก่อสร้างและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าวิธีการทุบหรือผิวจราจรเดิมทิ้งแล้วเทคอนกรีตใหม่ทั้งหมด
 สอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุดรธานี และวิทยาลัยเทคนิค
 อุดรธานี ที่เห็นว่า ผิวจราจรมีการหลุดร่อนของวัสดุซีเมนต์ซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมประสานทำให้หิน
 ที่เป็นส่วนผสมคอนกรีตหลุดร่อนแต่ไม่บร่อยร้าวของผิวจราจรที่เกิดเนื่องจากการทรุดตัว
 ของชั้นพื้นทาง การปูด้วยแอสฟัลท์บนผิวจราจรเป็นวิธีการซ่อมแซมผิวจราจรหลุดร่อน
 ที่มีความเหมาะสมเนื่องจากสามารถลดระยะเวลาในการก่อสร้าง อีกทั้งวัสดุคอนกรีต
 มีความหนาแน่นเพียงพอในการใช้เป็นวัสดุพื้นทาง จึงถือได้ว่างานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่น
 ที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อนเป็นงานที่มีลักษณะงาน ปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้าง
 ตามสัญญาพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถกระทำได้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย
 งานปูแอสฟัลท์แก้ไขฝุ่นที่ผิวจราจรคอนกรีตหลุดร่อน เป็นเงิน ๗๖๗,๕๒๕ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
 อุทธรณ์ว่า การก่อสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์แทนการก่อสร้างถนนคอนกรีตเดิมถือได้ว่าเป็นการจ้างงาน
 ที่มีลักษณะงานจ้างใหม่มีใช้งานลักษณะเดิม จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนงานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพัก
 แม้มีใช้งานที่มีลักษณะเดียวกันกับงานฝาบ่อพักคอนกรีตตามสัญญาพิพาทก็ตาม แต่งานดังกล่าว
 เป็นงานที่มีความจำเป็นเนื่องจากเมื่อปูแอสฟัลท์ทับผิวจราจรเดิมแล้วทำให้ผิวจราจรสูงขึ้น
 ประกอบกับฝาบ่อพักคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการก่อสร้างชำรุดแตกร้าว จึงถือได้ว่า

/งานเปลี่ยน...

งานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กบ่อพักเป็นงานมีลักษณะงานตามสัญญาพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถกระทำได้เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายงานเปลี่ยนฝาตะแกรงเหล็กเป็นเงิน ๒๙๕,๐๖๔ บาท

สำหรับงานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท ไม่ปรากฏในใบแจ้งปริมาณงานค่าวัสดุและแรงงานก่อสร้าง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การจ้างตามสัญญาจ้างใหม่มีการเพิ่มเติมงานจ้างขึ้นเป็นงานซ่อมไฟฟ้าแสงสว่าง จำนวน ๑ จุด จึงฟังขึ้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เป็นเงิน ๑๗,๖๑๗ บาท

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า มีค่าดำเนินการหรือ Factor F ที่ผู้ถูกฟ้องคดีว่าจ้างตามสัญญาจ้างใหม่เท่ากับ ๑.๓๖๐๑ คิดเป็นเงิน ๓๘๘,๙๘๒.๑๘ บาท ซึ่งค่าดำเนินการมีค่าแตกต่างกันมาก นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาจนแล้วเสร็จ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ มาทำงานต่อจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมทำให้ค่าดำเนินการต่างช่วงระยะเวลาที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหาย

ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากกรณีที่ต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเดิมและต้องทำงานต่อให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๑,๔๕๑,๕๗๑.๑๘ บาท โดยที่มีค่าการงานตามสัญญาเดิมจากงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ เป็นเงิน ๖๗๖,๙๙๘ บาท (๑,๕๗๔,๕๐๐ - ๘๙๗,๕๐๒) เมื่อนำไปหักค่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ จึงเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระค่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ จำนวน ๗๗๔,๕๗๓.๑๘ บาท (๑,๔๕๑,๕๗๑.๑๘ - ๖๗๖,๙๙๘) การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในกรณีผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้ทำงานต่อตามสัญญาพิพาทให้แล้วเสร็จ เป็นเงิน ๗๙๒,๑๙๐.๑๘ บาท นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

เมื่อสัญญาเลิกกันแล้ว ต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่ต้องชำระต่อกันตามสัญญา ดังนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าการงานงวดที่ ๓ และงวดที่ ๔ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากหักค่าปรับแล้ว เป็นเงิน ๕๘๒,๖๐๒ บาท โดยที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระค่าเสียหายจากกรณีที่ต้องจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ เป็นเงิน ๗๗๔,๕๗๓.๑๘ บาท หลังจากหักกลบหนี้แล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องชำระค่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๙๑,๙๗๑.๑๘ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันฟ้องคดี คือ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๓๐ วัน เป็นเงิน ๑,๑๘๓.๓๘ บาท รวมเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นเงิน ๑๙๓,๑๕๔.๕๖ บาท

/ประเด็นที่สอง...

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนหนังสือค้ำประกันของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เลขที่ ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่

เห็นว่า ข้อ ๓ ตามสัญญาเลขที่ จ ๕๓/๒๕๕๕ (ข) ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในขณะที่ทำสัญญานี้ผู้รับจ้างได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร ค.๑๐๐๐๔๗๖๖๑๙๙-๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติ ตามสัญญานี้ วรรคสอง กำหนดว่า หลักประกันที่ผู้รับจ้างนำมามอบไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าจ้าง จะคืนให้เมื่อผู้รับจ้างพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญานี้แล้ว จากสัญญาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องรับผิดชอบตามสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติผิดสัญญา เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชำระค่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี อีกจำนวน ๑๙๑,๙๗๑.๑๘ บาท ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงผูกพันตามสัญญาและต้องชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามจำนวน หลักประกัน เป็นเงิน ๑๕๗,๔๕๐ บาท

อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดนั้น ได้มีการประกาศใช้ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ตามมาตรา ๒ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว กล่าวคือ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดฉบับเดียวกัน ได้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบัญญัติให้ใช้ความใหม่ เป็นมาตรา ๒๒๔ แทนบทบัญญัติที่ถูกยกเลิกไปโดยความในมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้ใช้แทนนั้นบัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียก ดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น และมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวบัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัด ที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิด ดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ อันเป็นเวลาก่อนที่ศาล จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดนี้ ดังนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยผิดนัดในคดีนี้จึงต้องนำบทบัญญัติ ตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชกำหนดดังกล่าวมาบังคับใช้ด้วย การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย เป็นเงิน ๒๑๐,๘๘๘.๑๖ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ไม่เกินจำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท

/และให้...

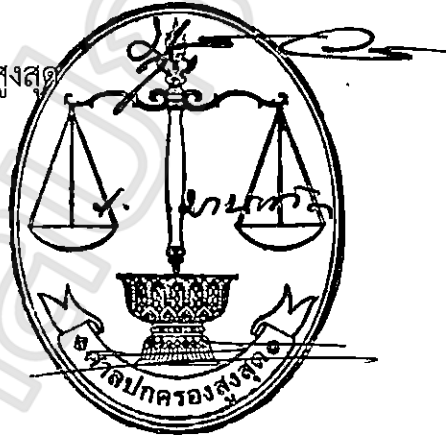
และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับคืนค่าธรรมเนียมศาล ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกัน รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๙๓,๑๕๔.๕๖ บาท โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ไม่เกิน จำนวน ๑๕๗,๔๕๐ บาท และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวน ๑๙๑,๙๗๑.๑๘ บาท นับถัดจากวันฟ้องแย้งเป็นต้นไปถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ย ร้อยละ ๕ ต่อปี ของเงินต้นจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่า จะชำระเสร็จแก่ผู้ถูกฟ้องคดี คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีในชั้นอุทธรณ์ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มปโหวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

